ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠ' ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗ
στην υπόθεση C-119/88 *

I — Πραγματικά περιστατικά και κανονιστικό πλαίσιο

Με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1035/72, της 18ης Μαΐου 1972 (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/007, σ. 250), το Συμβούλιο καθιέρωσε κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών. Η οργάνωση αυτή περιλαμβάνει σύστημα τιμών.

Κατά το άρθρο 16, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, το Συμβούλιο καθορίζει ετησίως τιμή βάσεως και τιμή αγοράς για κάθε ένα από τα προϊόντα που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο μέτρων παρεμβάσεως.

Κατά την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, « η τιμή βάσεως είναι ίση με τον αριθμητικό μέσο όρο των τιμών που διαπιστώνονται στην ή στις αντιπροσωπευτικές αγορές της Κοινότητος, οι οποίες ευρίσκονται στις ζώνες πλεονασματικής παραγωγής που έχουν τις χαμηλότερες τιμές κατά τις τρεις περιόδους εμπορίας που προηγούνται της ημερομηνίας καθορισμού της τιμής βάσεως, για προϊόν καθορισμένο κατά τα εμπορικά του χαρακτηριστικά, όπως η ποικιλία ή ο τύπος, η ποιοτική κατηγορία, το μέγεθος και η συσκευασία ».

Κατά την παράγραφο 3 του άρθρου 16 του κανονισμού 1035/72,

« η τιμή αγοράς καθορίζεται για κάθε εξεταζόμενο προϊόν σε επίπεδο μεταξύ του:

— 40 και 45 % της τιμής βάσεως για τα κουνουπίδια και τις τομάτες,

— 50 και 55 % της τιμής βάσεως για τα μήλα και τα αχλάδια,

— 60 και 70 % της τιμής βάσεως για τα λοιπά προϊόντα που απαριθμούνται στο παράρτημα II. »

Η τιμή αγοράς είναι η τιμή στην οποία οι οργανισμοί παρεμβάσεως αγοράζουν τα οπωροκηπευτικά που τους προσφέρονται όταν η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η αγορά του εν λόγω προϊόντος ευρίσκεται σε κατάσταση σοβαρής κρίσεως.

Κατά την παράγραφο 4 του ίδιου άρθρου, η τιμή αγοράς πολλαπλασιάζεται επί συντελεστές προσαρμογής όταν τα προϊόντα παρουσιάζουν « εμπορικά χαρακτηριστικά διαφορετικά από τα χαρακτηριστικά του προϊόντος που λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό της τιμής βάσεως ». Αυτοί οι συντελεστές προσαρμογής καθορίζονται από την Επιτροπή, έπειτα από γνώμη της επιτροπής διαχειρίσεως.

Με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1203/73, της 4ης Μαΐου 1973 (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/009, σ. 162), η Επιτροπή καθόρισε τους συντελεστές προσαρμογής που πρέπει να εφαρμόζονται από την περίοδο εμπορίας 1973/74. Ο κανονισμός αυτός αντικαταστάθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3587/86 που καθορίζει τους συντελεστές προσαρμογής που εφαρμόζονται από την περίοδο εμπορίας 1987/88 (ΕΕ L 334, σ. 1). Η Επιτροπή θεώρησε αναγκαίο να προβλέψει την

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

προοδευτική εφαρμογή ορισμένων νέων συντελεστών προσαρμογής. Εξέδωσε έτσι τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1998/87, της 7ης Ιουλίου 1987 (ΕΕ L 188, σ. 30), για ορισμένες παρεκκλίσεις για την περίοδο 1987/88 από τον κανονισμό 3587/86.

Εξάλλου, στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως αγορών, οι οργανώσεις των παραγωγών ανέλαβαν σημαντικό ρόλο στη διαχείριση της αγοράς. Έτσι, για να σταθεροποιηθούν οι τιμές, οι οργανώσεις αυτές μπορούν να παρέμβουν στην αγορά εφαρμόζοντας τιμή αποσύρσεως, κάτω από την οποία αποσύρουν από την αγορά τα προϊόντα που διέθεσαν προς πώληση τα μέλη τους. Σύμφωνα με τα άρθρα 18 και 19 του κανονισμού 1035/72, η τιμή αποσύρσεως πρέπει να ανέρχεται σε επίπεδο, κατ' ανώτατο όριο, ίσο με αυτό της τιμής αγοράς, που πολλαπλασιάζεται ενδεχομένως επί τους συντελεστές προσαρμογής, και προσαυξάνεται κατά 10 % της τιμής βάσεως.

Σε περίπτωση αποσύρσεως, οι οργανώσεις παραγωγών καταβάλλουν στους παραγωγούς αποζημίωση για τις ποσότητες προϊόντων που παραμένουν απώλητες. Κατά το άρθρο 18 του κανονισμού 1035/72, οι οργανώσεις αυτές λαμβάνουν από τα κράτη μέλη χρηματική αντιστάθμιση ίση με τις αποζημιώσεις που καταβάλλονται στους παραγωγούς, μειωμένες κατά τις καθαρές εισπράξεις που πραγματοποιούνται από προϊόντα που αποσύρονται από την αγορά.

Οι ενάγοντες είναι παραγωγοί και ενώσεις παραγωγών, με δραστηριότητα στην Ιταλία και τη Γαλλία, στον τομέα των οπωροκηπευτικών. Υποστηρίζουν ότι υπέστησαν δύο διαφορετικές ζημίες λόγω της εφαρμογής των συντελεστών προσαρμογής που θεσπίστηκαν με τον κανονισμό 3587/86. Αφενός, σε περίπτωση αποσύρσεως προϊόντων από την αγορά, οι αποζημιώσεις και οι χρηματικές αντισταθμίσεις που λαμβάνουν κατ' εφαρμογήν των νέων συντελεστών προσαρμογής είναι κατώτερες από αυτές που θα ελάμβαναν κατόπιν εφαρμογής των παλαιών συντελεστών. Αφετέρου, η εισαγωγή των νέων συντελεστών οδήγησε σε κάμψη των τιμών, πράγμα που προκάλεσε ζημία στο σύνολο των παραγωγών. Πράγματι, το επίπεδο των τιμών που καθορίζουν τα κοινοτικά όργανα επιτελεί κατευθυντήρια λειτουργία για τις τιμές των συνήθων εμπορικών συναλλαγών, έτσι ώστε μία μείωση της τιμής αποσύρσεως θα προκαλούσε μείωση της τιμής στις αγορές.

Κατά συνέπεια, οι ενάγοντες αποφάσισαν να ασκήσουν την παρούσα αγωγή αποζημιώσεως.

II — Έγγραφη διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

Η αγωγή πρωτοκολλήθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 18 Απριλίου 1988.

Η έγγραφη διαδικασία διεξήχθη κανονικά. Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, το Δικαστήριο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Κάλεσε τους ενάγοντες να απαντήσουν εγγράφως σε δύο ερωτήματα· οι ενάγοντες απάντησαν εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 95, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού διαδικασίας, το Δικαστήριο αποφάσισε, στις 15 Νοεμβρίου 1989, να αναθέσει την εκδίκαση της υποθέσεως στο πρώτο τμήμα.

Οι *ενάγοντες* ζητούν από το Δικαστήριο:

αφού απορρίψει κάθε αντίθετο αίτημα και αναγνωρίσει, εφόσον είναι αναγκαίο, τον παράνομο χαρακτήρα της συμπεριφοράς της Επιτροπής και ειδικότερα τον παράνομο χαρακτήρα του κανονισμού 3587/86, της 20ής Νοεμβρίου 1986:

— να αναγνωρίσει την εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας και, κατά συνέπεια,

— να την υποχρεώσει να αποκαταστήσει τις ζημίες που προκλήθηκαν από την έκδοση του κανονισμού αυτού, δηλαδή:

α) ποσό 39 069 000 ιταλικών λιρών (LIT) για την AERPO και 16 008 292 LIT για την ALPO, λόγω της άμεσης ζημίας που υπέστησαν·

β) εφόσον το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν νομιμοποιούνται οι οργανώσεις στις οποίες ανήκουν, ποσό 4 381 483 LIT για την CAPO, μέλος της AERPO, και ποσό 16 008 292 LIT για την COT, μέλος της ALPO, λόγω της άμεσης ζημίας που υπέστησαν·

γ) όσον αφορά τις ενώσεις παραγωγών Hermitage-Basse Isère και Dauphiné-Vivarais:

— ποσό 24 270 ECU για την ένωση Hermitage-Basse Isère, και

— ποσό 23 023 ECU για την ένωση Dauphiné-Vivarais, λόγω της άμεσης ζημίας που υπέστησαν·

δ) εφόσον το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν νομιμοποιούνται οι οργανώσεις στις οποίες ανήκουν, ποσό 607 ECU για τον Guillermain, πρόεδρο της ενώσεως Hermitage-Basse Isère, και 691 ECU για τον Julien, μέλος της ενώσεως Dauphiné-Vivarais, λόγω της άμεσης ζημίας που υπέστησαν·

ε) για το σύνολο των εναγόντων: λόγω της ζημίας που προκλήθηκε από τη μείωση του επιπέδου παρεμβάσεως και την κάμψη των τιμών που αυτή προκάλεσε, το ποσό της μίας ιταλικής λίρας για όσους ενάγοντες ασκούν τις δραστηριότητές τους στην Ιταλία και του ενός γαλλικού φράγκου για όσους ασκούν τις δραστηριότητές τους στη Γαλλία·

— να καταδικάσει εν πάση περιπτώσει την εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Η *Επιτροπή* ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την αγωγή,

— να καταδικάσει τους ενάγοντες στα δικαστικά έξοδα.

III — Ισχυρισμοί και επιχειρήματα των διαδίκων

A — *Επί του παραδεκτού*

Η *Επιτροπή* δηλώνει ότι επαφίεται στην κρίση του Δικαστηρίου όσον αφορά το παραδεκτό της αγωγής. Παρατηρεί εντούτοις ότι οι ενάγοντες έπρεπε να ασκήσουν την αγωγή τους ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, τα οποία θα μπορούσαν να υποβάλουν στο Δικαστήριο προδικαστικό ερώτημα ως προς το κύρος του κανονισμού αυτού. Οι ενάγοντες δεν μπορούν να αποφύγουν την υποχρέωση

αυτή ζητώντας συμβολική αποζημίωση για τη ζημία που οφείλεται σε ενδεχόμενη κάμψη των τιμών.

Οι *ενάγοντες* απαντούν ότι το Δικαστήριο είναι το μόνο αρμόδιο να κρίνει επί των διαφορών που αφορούν την αποζημίωση κατά το άρθρο 215, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης. Με την αγωγή τους επιδιώκουν κυρίως την αναγνώριση της ζημίας που προκλήθηκε από τη μείωση του επιπέδου παρεμβάσεως και τη συνακόλουθη κάμψη των τιμών των οπωροκηπευτικών. Επειδή, όσον αφορά αυτή τη δεύτερη ζημία, ενδιαφέρονται περισσότερο για την αναγνώρισή της και όχι για την αποκατάστασή της, περιόρισαν το αίτημά τους στο συμβολικό ποσό μίας ιταλικής λίρας και ενός γαλλικού φράγκου.

Β — *Επί της ουσίας*

Επί ορισμένων στοιχείων του πραγματικού μέρους

Κατά την άποψη των *εναγόντων*, η Επιτροπή μείωσε τους συντελεστές προσαρμογής για να περιορίσει τις γεωργικές δαπάνες που συνδέονται με το σύστημα παρεμβάσεως.

Η εφαρμογή των νέων συντελεστών προκάλεσε, αφενός, αισθητή μείωση των τιμών αποσύρσεως και, αφετέρου, γενική μείωση των τιμών που ισχύουν για τις συνήθεις εμπορικές πράξεις.

Όσον αφορά τη μείωση των τιμών αποσύρσεως, οι ενάγοντες αναφέρουν αριθμητικά στοιχεία που αποδεικνύουν, κατά την άποψή τους, ότι οι παραγωγοί έλαβαν, κατόπιν της εφαρμογής των συντελεστών προσαρμογής που καθόρισε ο κανονισμός 3587/86, αποζημιώσεις αισθητά κατώτερες από αυτές που θα είχαν λάβει αν εφαρμόζονταν οι συντελεστές προσαρμογής που προέβλεπε ο προηγούμενος κανονισμός 1203/73. Εξάλλου, στις περιπτώσεις που ο κανονισμός 3587/86 καθόρισε συντελεστές προσαρμογής υψηλότερους από αυτούς που ίσχυαν προηγουμένως, οι συντελεστές αυτοί αφορούσαν μόνο παραγωγές μικρότερης σημασίας.

Όσον αφορά τη γενική μείωση των τιμών για τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, οι ενάγοντες ζητούν από το Δικαστήριο να διορίσει πραγματογνώμονα για να αποδειχθεί αν η μείωση του επιπέδου των τιμών αποσύρσεως προκάλεσε κάμψη των τιμών της αγοράς.

Η *Επιτροπή* απαντά ότι πρόθεσή της δεν ήταν να μειώσει τις γεωργικές δαπάνες μεταβάλλοντας τους συντελεστές προσαρμογής. Οι τροποποιήσεις αυτές, τόσο οι αυξήσεις όσο και οι μειώσεις, αποτελούν, πράγματι, αποκλειστικά συνάρτηση της εξελίξεως των τιμών της αγοράς για καθένα από τα οικεία προϊόντα.

Όσον αφορά τη μείωση των τιμών αποσύρσεως, η Επιτροπή παρατηρεί, καταρχάς, ότι αυξήθηκαν πολλοί συντελεστές προσαρμογής. Οι ενάγοντες δεν μπορούν επομένως να ισχυρίζονται ότι υπήρξε γενική μείωση των τιμών. Εξάλλου υπερεκτιμούν τη μείωση της τιμής αποσύρσεως ορισμένων προϊόντων, όπως τα κουνουπίδια, λόγω του ότι δεν έλαβαν υπόψη την αύξηση της τιμής αγοράς των προϊόντων αυτών που αποφασίστηκε από το Συμβούλιο για την περίοδο 1987/88. Τέλος, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι με την έκδοση του κανονισμού 1998/87 περιόρισε τα αποτελέσματα της εισαγωγής των νέων συντελεστών για την περίοδο εμπορίας 1987/88.

Όσον αφορά τη γενική μείωση των τιμών, η Επιτροπή προσκομίζει αριθμητικό πίνακα από τον οποίο προκύπτει ότι οι τιμές όλων των προϊόντων που λαμβάνονται υπόψη για τον

καθορισμό της τιμής βάσεως, εκτός από την τιμή των μήλων, αυξήθηκαν κατά τη διάρκεια της περιόδου 1987/88 σε σχέση με τις τιμές των προηγουμένων περιόδων. Εφόσον αυξήθηκαν οι τιμές των προϊόντων αυτών, δεν είναι δυνατόν να μειώθηκαν αισθητά οι τιμές των προϊόντων στα οποία εφαρμόζονται οι συντελεστές προσαρμογής. Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Δικαστήριο δεν πρέπει να διατάξει την πραγματογνωμοσύνη που ζητούν οι ενάγοντες.

Επί των νομικών επιχειρημάτων

Ως προς τον παράνομο χαρακτήρα του κανονισμού 3587/86

Κατά την άποψη των *εναγόντων*, ο προσβαλλόμενος κανονισμός αποτελεί διοικητική και όχι κανονιστική πράξη. Επομένως, η αναγνώριση της ευθύνης της Κοινότητας δεν εξαρτάται από την ύπαρξη επαρκώς διακεκριμένης παραβιάσεως, εκ μέρους της Επιτροπής, υπέρτερου κανόνα δικαίου που προστατεύει τους ιδιώτες. Πράγματι, ο καθορισμός των συντελεστών προσαρμογής αποτελεί διοικητική πράξη που συνίσταται σε ενέργεια τεχνικής φύσεως που αποκλείει κάθε εξουσία εκτιμήσεως της Επιτροπής, και όχι κανονιστική πράξη που προϋποθέτει επιλογή οικονομικής πολιτικής.

Οι ενάγοντες προσθέτουν ότι, ακόμη και αν ο προσβαλλόμενος κανονισμός θεωρηθεί κανονιστική πράξη, εν πάση περιπτώσει υφίσταται ευθύνη της Κοινότητας. Πράγματι, ο κανονισμός αυτός πάσχει ελαττώμματα που αποτελούν επαρκώς διακεκριμένες παραβιάσεις υπέρτερου κανόνα δικαίου που προστατεύει τους ιδιώτες.

Ο παράνομος χαρακτήρας του κανονισμού οφείλεται στην αναρμοδιότητα της Επιτροπής, στην παραβίαση βασικών αρχών της κοινής οργανώσεως των αγορών, καθώς και στο γεγονός ότι η αιτιολογία του είναι ανεπαρκής, παράλογη και αντιφατική.

Όσον αφορά την αναρμοδιότητα της Επιτροπής και την παραβίαση βασικών αρχών της κοινής οργανώσεως των αγορών, οι ενάγοντες υποστηρίζουν ότι μόνο το Συμβούλιο έχει την εξουσία να καθορίζει τον βαθμό παρεμβάσεως στην αγορά. Ασκεί την εξουσία αυτή καθορίζοντας τις τιμές βάσεως και τις τιμές αγοράς. Μεταβάλλοντας τους συντελεστές προσαρμογής, η Επιτροπή σφετερίστηκε μία εξουσία που δεν διαθέτει, διότι με τον τρόπο αυτό μείωσε, με δική της πρωτοβουλία, το επίπεδο παρεμβάσεως που καθόρισε το Συμβούλιο.

Όσον αφορά την αιτιολογία του προσβαλλόμενου κανονισμού, οι ενάγοντες υποστηρίζουν ότι αυτή είναι ανεπαρκής, παράλογη και αντιφατική. Ανεπαρκής, διότι δεν αναφέρει τους λόγους που δικαιολογούν τις μειώσεις των συντελεστών προσαρμογής. Παράλογη, στο μέτρο που η Επιτροπή στηρίχτηκε σε θεωρήσεις οικονομικής πολιτικής, όπως οι απαιτήσεις της αγοράς και η έκταση των διακυμάνσεων κατά τη διάρκεια των ιδιαίτερα ευαίσθητων περιόδων παραγωγής, ενώ ήταν υποχρεωμένη να καθορίσει τους συντελεστές μόνο σε συνάρτηση με τις τιμές που διαπιστώνονται στις αγορές. Αντιφατική, διότι η Επιτροπή υπογράμμισε, στο προοίμιο του κανονισμού της, την ανάγκη κωδικοποιήσεως των διατάξεων περί συντελεστών προσαρμογής, ενώ η πρόθεσή της ήταν μόνο να τους μειώσει.

Η *Επιτροπή* απαντά ότι ο κανονισμός 3587/86 αποτελεί πράξη γενικής ισχύος. Εξάλλου, ο καθορισμός των συντελεστών προσαρμογής προϋποθέτει, βέβαια, πράξεις τεχνικού χαρακτήρα, αυτό όμως δεν αφαιρεί από την Επιτροπή κάθε εξουσία εκτιμήσεως.

Καταρχάς, οι τιμές που ανακοινώνουν τα κράτη μέλη προέρχονται από αγορές διαφορετικής οικονομικής σημασίας, έτσι ώστε η Επιτροπή δεν μπορεί να περιοριστεί στον υπολογισμό του απλού αριθμητικού μέσου όρου των τιμών για να καθορίσει τους συντελεστές προσαρμογής. Έπειτα η Επιτροπή πρέπει να λάβει υπόψη τον εποχιακό χαρακτήρα της προσφοράς και να καθορίσει χαμηλούς συντελεστές για τις περιόδους κατά τη διάρκεια των οποίων διατίθενται μεγάλες ποσότητες προϊόντων στην αγορά. Θα αποφευχθεί έτσι το να αποσύρονται από την αγορά αδικαιολόγητα μεγάλες ποσότητες προϊόντων.

Η Επιτροπή προσθέτει ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις που απαιτεί το Δικαστήριο για να γεννηθεί εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας. Η Επιτροπή εκθέτει ότι, ακόμη κι αν υποτεθεί ότι σφετερίστηκε τις εξουσίες του Συμβουλίου και παραβίασε βασικές αρχές της οργανώσεως της αγοράς, πρόκειται για παραβίαση του κανόνα που αφορά την ισορροπία μεταξύ των θεσμικών οργάνων και όχι για παραβίαση υπέρτερου κανόνα δικαίου που προστατεύει τους ιδιώτες. Όσον αφορά την αιτιολογία, το Δικαστήριο έκρινε, με την απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 1982, Kind κατά Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, σκέψη 14 (106/81, Συλλογή 1982, σ. 2885), ότι « ενδεχόμενες ελλείψεις της αιτιολογίας μιας κανονιστικής πράξεως δεν δύνανται να γεννήσουν ευθύνη της Κοινότητος ».

Όσον αφορά τον ισχυρισμό περί αναρμοδιότητας και παραβιάσεως των βασικών αρχών της κοινής οργανώσεως των αγορών, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, κατά την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού, στηρίχτηκε σε κριτήρια διαχειρίσεως της αγοράς που εντάσσονται πλήρως στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της.

Εξάλλου, η αιτιολογία του κανονισμού 3587/86 δεν είναι ούτε ανεπαρκής ούτε παράλογη. Πράγματι, η Επιτροπή δεν αντιμετώπισε ποτέ το ενδεχόμενο να μειώσει τις γεωργικές δαπάνες μεταβάλλοντας τους συντελεστές προσαρμογής. Όσον αφορά την αντιφατικότητα της αιτιολογίας, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι από την τελευταία αιτιολογική σκέψη του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι η κωδικοποίηση των συντελεστών προσαρμογής έπρεπε να συνοδεύεται από τις αναγκαίες προσαρμογές.

Ως προς το υποστατό της ζημίας και τον αιτιώδη σύνδεσμο

Κατά την άποψη των *εναγόντων*, η άμεση ζημία ισούται με τη διαφορά μεταξύ της αξίας των αποζημιώσεων που υπολογίζονται με εφαρμογή των παλαιών συντελεστών και των αποζημιώσεων που υπολογίζονται με εφαρμογή των νέων συντελεστών. Οι ενάγοντες επισυνάπτουν στα υπομνήματά τους εκτίμηση της ζημίας αυτής.

Όσον αφορά τη ζημία που συνδέεται με τη δυσμενή εξέλιξη των τιμών στην αγορά λόγω της μειώσεως του επιπέδου των τιμών αγοράς και των τιμών αποσύρσεως, οι ενάγοντες περιορίζουν το αίτημα αποζημιώσεώς τους στο συμβολικό ποσό της μίας ιταλικής λίρας και του ενός γαλλικού φράγκου.

Τέλος, οι ενάγοντες υποστηρίζουν ότι δεν χρειάζεται να αποδείξουν την ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου, δεδομένου ότι η ζημία είναι αυτόματη και άμεση συνέπεια της μειώσεως των συντελεστών προσαρμογής που καθιέρωσε ο κανονισμός 3587/86.

Η *Επιτροπή* επιφυλάσσεται ως προς το δικαίωμά της να αμφισβητήσει τον υπολογισμό των ζημιών που πραγματοποίησαν οι ενάγοντες.

IV — Απαντήσεις των εναγόντων στις ερωτήσεις του Δικαστηρίου

Το Δικαστήριο ερώτησε, καταρχάς, αν οι ενάγοντες AERPO, CAPO, ALPO, COT, ένωση παραγωγών « Hermitage-Basse Isère » και ένωση « Dauphiné-Vivarais », αποτελούν οργανώσεις παραγωγών, κατά την έννοια του άρθρου 13 του κανονισμού 1035/72 του Συμβουλίου, της 18ης Μαΐου 1972, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών, ή ενώσεις τέτοιων οργανώσεων.

Απαντώντας, οι ενάγοντες διευκρίνισαν ότι μόνον η AERPO, ALPO, η ένωση παραγωγών « Hermitage-Basse Isère » και η ένωση « Dauphiné-Vivarais » αποτελούν οργανώσεις παραγωγών οπωροκηπευτικών κατά την έννοια του άρθρου 13 του κανονισμού 1035/72 του Συμβουλίου.

Στην συνέχεια το Δικαστήριο ζήτησε να υποδειχθούν οι ενάγοντες που ασκούν πραγματικά παραγωγική δραστηριότητα.

Στην ερώτηση αυτή δόθηκε η απάντηση ότι οι ενάγοντες που ασκούν πράγματι παραγωγική δραστηριότητα είναι οι συνεταιρισμοί CAPO και COT καθώς και οι Guillermain και Julien.

R. Joliet
εισηγητής δικαστής